

lokalt bidrag. Til driften af landsdelsscenen skal der foruden forventet statstilskud efter reglerne i teaterlovsforslagets kap. 2 (§§ 12-14) ydes tilskud fra de sønderjyske kommuner.

Disse oplysninger er yderligere bekræftet og udbygget under udvalgets besøg i Sønderjylland, og det er herefter både ministeriets og udvalgets opfattelse, at planerne om at oprette en sønderjysk landsdelsscene på grund af den stærke lokale interesse, som har manifesteret sig, hviler på et praktisk, realistisk grundlag.

Hvad angår de eksisterende landsdelsscener, har udvalget bl. a. drøftet den i lovforslagets § 14 foreslåede tilskudsordning og herunder over for ministeren rejst spørgsmålet om kontrollen med bevillingerne til teaterdriften og bygningsudgifterne. Efter den foreslåede ordning hviler den faktiske budget- og regnskabskontrol på de pågældende kommuner. Dette må fra statens side betragtes ikke blot som en praktisk decentraliseringsordning, idet man undgår uødvendig dobbeltadministration, men efter udvalgets opfattelse også som en fuldt tilfredsstillende ordning, der giver en effektiv bevillingskontrol, dels fordi kontrollen udøves af den myndighed, som har de lokale forudsætninger, dels fordi det forhold, at tilskuddet til hver af landsdelsscenerne vil hvile relativt langt tungere på den enkelte kommunes budget end på statens, vil tilsiige kommunerne at udøve streng kontrol.

Hvad specielt angår hoveddistandsættelses- og forbedringsarbejder, vil de i de fleste tilfælde kunne forbedre teatrets driftsøkonomi, f. eks. ved at muliggøre en nedsettelse af de årlige reparations- og vedligeholdelsesudgifter og, for så vidt angår det særligt scenetekniske, en ofte betydelig besparelse, f. eks. i medhjælpsudgifter.

Udgifterne til udførelse af sådanne arbejder, som skal dækkes ved lån optaget af teatervirksomheden på det private låne marked, vil indgå med forrentning og afskrivning på de budgetter og regnskaber, som godkendes af kommunerne, og optagelsen af sådanne lån skal derfor på forhånd godkendes af vedkommende kommune. Som nævnt ovenfor finder man, at dette er en praktisk og fuldt tilstrækkelig bevillingskontrol.

Udvalget har endvidere i denne forbin-

delse drøftet spørgsmålet, hvorvidt loven burde indeholde bestemmelser, som pålægger kommuner, beliggende omkring en landsdelsscenes hjemby, at yde tilskud med en vis procentdel til teatrets drift. Udvalget har modtaget oplysning om de tilskud, der for tiden ydes.

Formuleringen af lovforslagets § 14 er ikke til hinder for, at hjemstedskommunerne søger dækning for dele af det lokale tilskud hos andre kommuner. Bestemmelsens stk. 3 fastsætter blot, at det er en forudsætning for ydelse af de i stk. 1 angivne statstilskud, at teatrets drift sammen med statstilskuddet og driftsindtægterne er sikret ved støtte fra anden side, herunder ved kommunale tilskud. Det må dog erkendes, at bestemmelsen forudsætningsvis først og fremmest tager sigte på hjemstedskommunen og ikke giver denne særlige lovmæssige holdepunkter for at søge en del af tilskuddet dækket hos forstads- og omegnskommuner.

Det er imidlertid ministerens og udvalgets opfattelse, at det vil være rimeligt, at forstads- og omegnskommuner og også amtskommuner deltager i landsdelsscenernes opretholdelse ved en fast tilskudsydelse, og ministeren har over for udvalget erklæret sig villig til at medvirke til, at en sådan ordning kan bringes i stand.

Man vil imidlertid være betænkelig ved i selve loven at fastsætte regler om, at de omliggende kommuner skal yde tilskud med en procentdel af de samlede tilskud til teatrenes drift. Det vil være overordentlig vanskeligt på forhånd at afgrænse den kreds af kommuner, som skal yde sådanne tilskud, og forholdene er så forskellige fra by til by, at det næppe vil være muligt lovmæssigt at fastsætte en enhedsprocent-sats for de omliggende kommuners medvirken.

Der bør derfor ikke i loven optages bestemmelse om en fast procentvis fordeling af de lokale tilskud mellem hjemstedskommuner og omliggende kommuner — en bestemmelse, som i øvrigt næppe ville kunne foreslås uden efter forhandling med vedkommende kommuner — men efter udvalgets opfattelse vil man kunne nå et tilfredsstillende resultat ved mindre ændringer af formuleringen af § 14, stk. 1 og stk. 3, der angiver, at man forventer, at andre kommuner end hjemstedskommunen yder til-